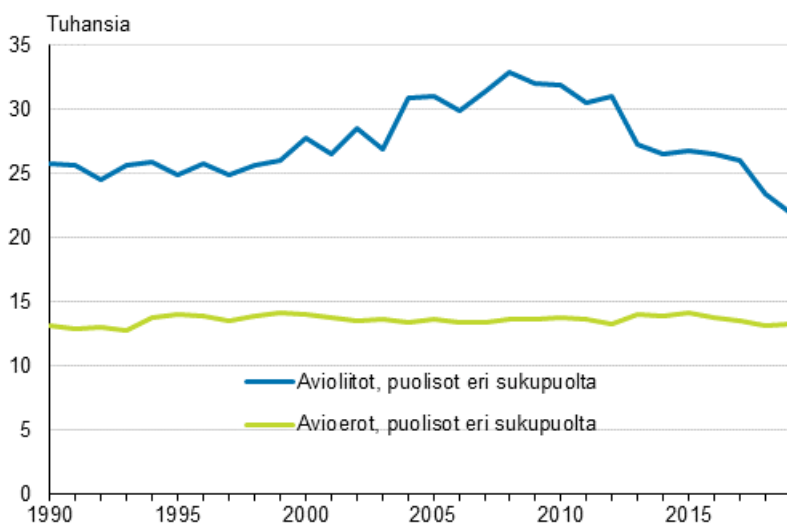

Siviilisäädyn muutokset 2019

Solmittujen avioliittojen määrä väheni edelleen

Tilastokeskuksen väestönmuutostietojen mukaan vuonna 2019 solmittiin 22 296 avioliittoa, edellisenä vuonna 23 799. Solmittujen avioliittojen määrä väheni yhdessä vuodessa 1 503:lla, mikä on kuitenkin selvästi vähemmän kuin edellisvuoden 2 743. Avioliittoja, joissa puoliso olivat eri sukupuolta, solmittiin 21 920, mikä on 1 492 edellisvuotta vähemmän. Samaa sukupuolta olevat solmivat 376 avioliittoa, edellisenä vuonna 11 enemmän.

Avioliitot ja avioerot 1990–2019, puoliso eri sukupuolta

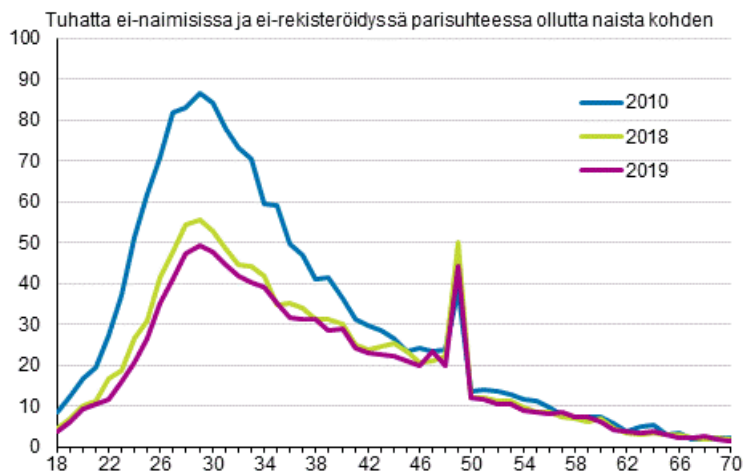
Vuosittain solmittujen avioliittojen ja avioerojen kokonaismäärän tilastointitapaa on muutettu vuoden 2017 tilastosta lähtien siten, että tilastoon tulevat mukaan kaikki ne solmitut avioliitot ja avioerot, joissa vähintään toinen puolisoista asuu vakinaisesti Suomessa tapahtumapäivänä. Vuosina 1980–2016 kokonaismäärä muodostui tapauksista, joissa nainen asui vakinaisesti Suomessa vihki- tai eropäivänä. Kuviossa ja taulukossa [121e](#) on solmittujen avioliittojen ja avioerojen määrä muutetulla tilastointitavalla taannehtivasti vuodesta 1990 lähtien. Jotta eri vuosien luvut olisivat kuviossa vertailukelpoisia, niin vuosien 2017–2019 lukuihin eivät sisälly samaa sukupuolta olevien avioliittoja, joita oli edellä mainittuina vuosina 554, 387, ja 376, eikä avioeroja, joita oli 2, 29 ja 54.

Eri sukupuolta olevien avioituvuus, eli avioliiton solmineet suhteessa niihin, jotka voisivat mennä naimisiin, on alentunut lähes yhtäjaksoisesti vuodesta 2008. Vuonna 2019 naisten ja miesten avioituvuuden aleneminen

jatkuu edelleen. Avioituvuuden väheneminen oli naisilla suhteellisesti hieman voimakkaampaa kuin edellisvuonna. Miehillä se oli hieman vähäisempää kuin edellisvuonna. Naisten avioituvuus pieneni 9 prosenttia ja miesten 7 prosenttia. Naisten avioituvuusluku pieneni 16:sta 15:een tuhatta ei-naimisissa ja ei-rekisteröidyssä parisuhteessa olevaa naisten kohden vuodesta 2018 vuoteen 2019. Vastaavasti miesten luku pieneni 17:stä 16:een.

Vuonna 2019 avioituvuus aleni edelleen lähes kaikissa ikäryhmissä (liitekuvio 2, miesten avioituvuus).

Avioituvuus naisen iän mukaan 2010, 2018 ja 2019, puoliset eri sukupuolta

Ensimmäisen avioliiton solmimisikä kääntyi nousuun

Vuonna 2019 avioliitoissa, joissa puoliset olivat eri sukupuolta, ensimmäisen kerran avioituneiden naisten ja miesten keski-ikä nousivat. Naisten keski-ikä oli 32,1 vuotta, edellisenä vuonna 31,7 ja vastaavasti miesten keski-ikä 34,2 vuotta, edellisenä vuonna 33,9. Toisen kerran avioituneiden naisten keski-ikä oli 45,1 vuotta, nousua oli neljän kymmenyksen verran edellisestä vuodesta. Vastaava miesten keski-ikä oli 48,0 vuotta, nousua oli viisi kymmenystä yhdessä vuodessa.

Vuonna 2019 kahden naisen solmimissa avioliitoissa naisten keski-ikä oli 35,8 vuotta, vuotta aiemmin 35,4 vuotta. Vastaavasti kahden miehen solmimissa avioliitoissa keski-ikä oli 41,7 vuotta, edellisenä vuonna kymmenyksen enemmän.

Noin joka neljäs meni uudelleen naimisiin

Naisilla uudelleen naimisiin menneiden määrä väheni suhteellisesti vähemmän kuin ensimmäistä kertaa naimisiin menneiden määrä. Miehillä uudelleen naimisiin menneiden määrä suureni hieman edellisestä vuodesta. Tästä seuraa, että ensimmäisten avioliittojen osuus kaikista solmituista avioliitoista pieneni naisilla yhden prosenttiyksikön, miehillä hieman vähemmän. Sekä naisilla että miehillä ensimmäisten avioliittojen osuus kaikista solmituista avioliitoista pieneni 74 prosenttiin.

Toisia avioliittoja oli 21 prosenttia kaikista naisten solmimista avioliitoista, kolmansia viisi prosenttia. Vastaavasti miehillä oli toisia avioliittoja 22 prosenttia ja kolmansia hieman alle viisi prosenttia kaikista miesten solmimista avioliitoista.

Elokuu suosituin avioitumiskuukausi 2019

Vuoden 2019 suosituin avioitumiskuukausi oli elokuu, jolloin 3 728 paria solmi avioliiton. Toiseksi suosituin oli heinäkuu 3 281 parilla. 2010-luvulla heinä- ja elokuu ovat vuorotelleet suosituimpana

avioitumiskuukautena. Koska häät ajoittuvat useimmiten viikonloppuihin “kärkisijan” muuttumiseen vaikuttaa viikonloppujen määrän vaihtelu kuukausissa vuosittain.

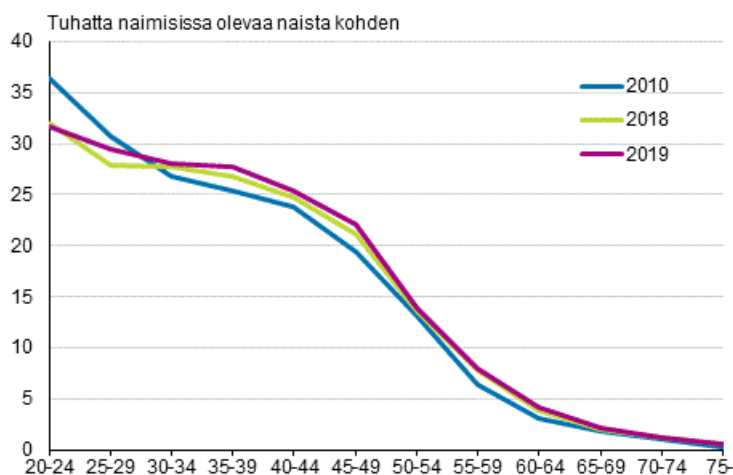
Avioliittoja solmittiin eniten 10. elokuuta, jolloin vihittiin 524 paria. Toiseksi eniten vihille mentiin elokuun 3. päivä, 501 paria, ja kolmanneksi eniten heinäkuun 27. päivä, 491 paria.

Avioerojen määrä kasvoi

Vuonna 2019 avioeroon päättyi 13 365 avioliittoa. Näistä 54:ää lukuunottamatta kaikki olivat avioeroja, joissa puoliset olivat eri sukupuolta. Avioerojen määrä, joissa puoliset olivat eri sukupuolta, suureni 195:llä edelliseen vuoteen verrattuna. Avioerojen vuosittainen määrä on vaihdellut ilman selvää suuntaa. Vuosi 2019 katkaisi kolmen peräkkäisen vuoden jakson, jolloin erojen määrä oli pienentynyt. Vuosittaiset määrän muutokset ovat olleet kuitenkin niin pieniä, että avioeronneisuus, eli avioeronneiden määrä suhteessa naimisissa oleviin, on pysynyt samalla tasolla jo yli 20 vuotta: 13–14 eroa tuhatta naimisissa olevaa joko naista tai miestä kohden laskettuna.

Eronneisuus suureni naisilla lähes kaikissa ikäryhmissä edelliseen vuoteen verrattuna. Miehillä eronneisuus pieneni alle 30-vuotiailla ja sitä nuoremmilla, mutta suureni 35-59-vuotiailla (liitekuvio 3).

Avioeronneisuus naisen iän mukaan 2010, 2018 ja 2019, puoliset eri sukupuolta

Ensimmäisessä avioliitossa, joissa puoliset olivat eri sukupuolta, naiset olivat keski-ikänsä 41,1 vuoden ikäisiä avioliiton päättyessä eron. Vastaava miesten keski-ikä oli 43,4 vuotta vuonna 2019. Naisten keski-ikä eronhetkellä nousi edellisestä vuodesta kolmella kymmenyksellä, miesten neljällä kymmenyksellä. Kummankin sukupuolen keski-ikällä erotessa on nähtävissä lievä nouseva suunta viime vuosina.

Naispareja enemmän naimisiin kuin edellisenä vuonna, miespareja vähemmän

Vuonna 2019 samaa sukupuolta olevat solmivat 376 avioliittoa, joista 113 oli kahden miehen ja 263 kahden naisen avioliittoja. Määrä pieneni vain vähän edellisestä vuodesta, jolloin solmittiin 387 avioliittoa. Naiset solmivat 21 avioliittoa edellisvuotta enemmän, miehet 32 vähemmän. Koska naisten solmimien avioliittojen määrä suureni enemmän kuin miesten pieneni, niin kokonaismäärän väheni vain 11:llä solmitulla liitolla.

Pienissä luvuissa pieneltä tuntuva määrällinen muutos voi olla suhteellisesti suuri. Kahden miehen solmimien avioliittojen määrän väheneminen 32:lla merkitsee suhteellisesti 22 prosentin vähenemistä. Vastaavasti kahden naisen solmimien avioliittojen määrän suureneminen 21:llä merkitsee vajaan 9 prosentin kasvua.

Kahden miehen solmimien avioliittojen määrä vuonna 2019 on 44 prosenttia ja kahden naisen 32 prosenttia pienempi kuin vuonna 2017, jolloin avioliittolain muutos mahdollisti samaa sukupuolta olevien avioliiton solmimisen.

Vuosina 2015–2017 rekisteröityjen parien erojen määrä oli 130:n tuntumassa. Sen jälkeen erojen määrä on vähentynyt ja vuonna 2019 niitä oli 72. Paremmen käsityksen saamiseksi samaa sukupuolta olevien parien erojen määrästä edellä olevaan lukuun on lisättävä samaa sukupuolta olevien parien avioerot, 54. Tällöin määrä, 126, on samaa tasoa kuin edeltävien vuosien pelkkien rekisteröityjen parien erojen.

Rekisteröityjen parien eroista 27 oli miesparien eroja ja 45 naisparien eroja. Vastaavasti samaa sukupuolta olevien avioparien eroista 12 oli miesparien ja 42 naisparien eroja.

Siviilisäädyn muutokset, avioliiton solmineiden ja avioeronneiden keski-ikä 2010–2019

	Vuosi										
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	
Solmitut avioliitot	31 925	30 557	31 008	27 238	26 551	26 735	26 503	26 542	23 799	22 296	
Avioerot	13807	13 681	13 251	13 989	13 915	14 170	13 775	13 485	13 145	13 365	
1. avioliiton solmineiden naisten keski-ikä, puoliset eri sukupuolta	30,3	30,6	30,8	30,6	30,7	31,2	31,4	31,7	31,7	32,1	
1. avioliiton solmineiden miesten keski-ikä, puoliset eri sukupuolta	32,6	32,9	33,1	32,8	32,9	33,4	33,7	33,9	33,9	34,2	
1. avioliitosta eronneiden naisten keski-ikä, puoliset eri sukupuolta	39,9	40,4	40,0	40,0	39,9	40,4	40,5	40,6	40,8	41,1	
1. avioliitosta eronneiden miesten keski-ikä, puoliset eri sukupuolta	42,3	42,7	42,3	42,3	42,3	42,8	42,8	42,9	43,0	43,4	
Erot, puoliset samaa sukupuolta ¹⁾	64	85	103	101	109	133	127	133	132	126	

1) Vuoteen 2016 saakka erot rekisteröidystä parisuhteesta. Vuodesta 2017 lähtien samaa sukupuolta olevien avioerot ja erot rekisteröidystä parisuhteesta.

Sisällys

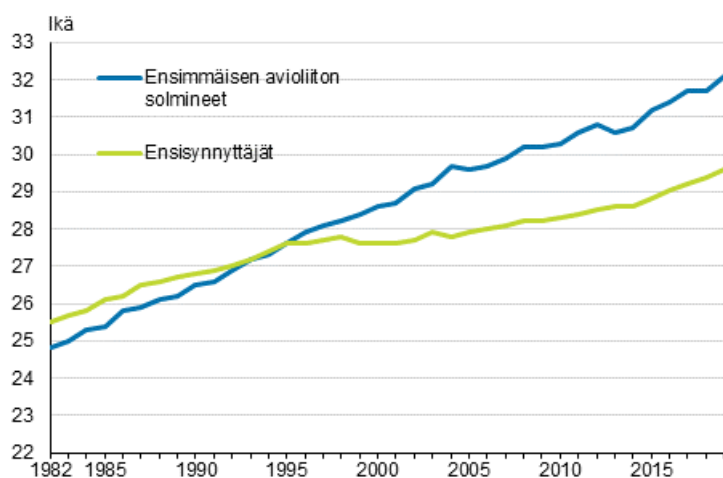
Kuviot

Liitekuviot

Liitekuvio 1. Ensiavioitujan ja ensisynnyttäjän keski-ikä 1982–2019.....	6
Liitekuvio 2. Avioituvuus miehen iän mukaan 2010, 2018 ja 2019, puoliset eri sukupuolta.....	6
Liitekuvio 3. Avioeronneisuus miehen iän mukaan 2010, 2018 ja 2019, puoliset eri sukupuolta	6
Laatuseloste, siviilisäädyn muutokset.....	7

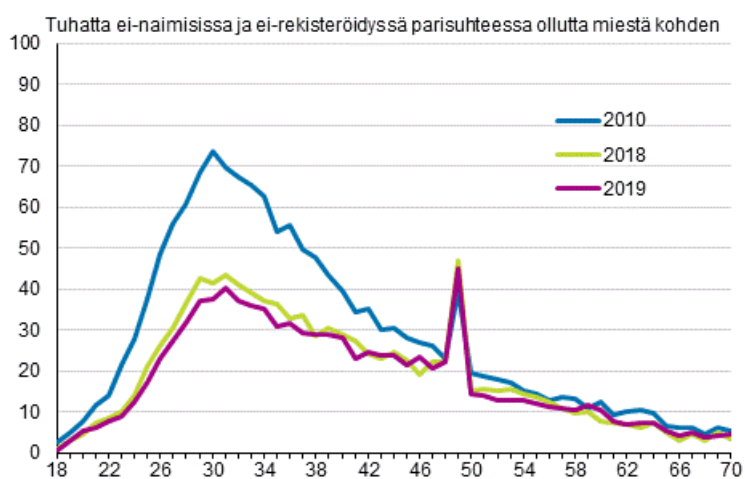
Liitekuviot

Liitekuvio 1. Ensiavioitujan ja ensisynnyttäjän keski-ikä 1982–2019

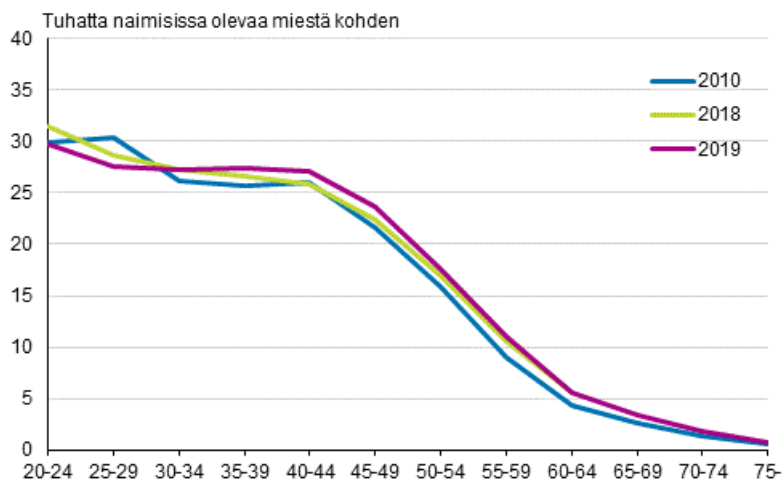

Naisen avioitumisikä eri sukupuolta olevien avioliitoissa.

Liitekuvio 2. Avioituvuus miehen iän mukaan 2010, 2018 ja 2019, puoliset eri sukupuolta

Liitekuvio 3. Avioeronneisuus miehen iän mukaan 2010, 2018 ja 2019, puoliset eri sukupuolta

Laatuseloste, siviilisäädyn muutokset

1. Tilastotietojen relevanssi

Suomen väestötilasto perustuu Digi- ja väestötietoviraston ja Ahvenanmaan valtionviraston ylläpitämästä väestötietojärjestelmästä saataviin tietoihin. Tietojen rekisteröinti perustuu kuntien, kansalaisten ja viranomaisten lakisääteisiin ilmoituksiin. Pääosa väestötietojärjestelmän tiedoista saadaan suoraan viranomaisilta, esimerkiksi sairaalat lähettävät syntymä- ja kuolintietoja, ja seurakunnat ilmoittavat kastetun lapsen nimitiedot suoraan väestötietojärjestelmään sähköisenä tiedonsiirtona omasta järjestelmästä. Viranomaisten lisäksi tietoja tulee myös kansalaisilta, yleisin tapa on muuton yhteydessä tehtävä muuttoilmoitus.

Vuodesta 1975 lähtien Tilastokeskus on saanut väestötiedot väestötietojärjestelmästä.

Suomen viimeinen henkikirjoitus tehtiin 1.1.1989. Sen jälkeen väestötietojärjestelmää on päivitetty muutosilmoituksin. Väestötietojärjestelmään tallennettavat tiedot määrittelee laki väestötietojärjestelmästä ja Väestörekisterikeskuksen varmennepalveluista (21.8.2009/661). Päättyneen vuoden väestönmuutosilmoituksia odotetaan seuraavan vuoden tammikuun viimeiseen päivään asti.

Tilastokeskuksen tehtävänä on laatia yhteiskuntaoloja koskevia tilastoja (Laki tilastokeskuksesta 24.1.1992/48). Näihin kuuluvat myös väestötilastot. Tilastokeskuksen työjärjestys määrittää Väestö- ja elinolotilastot väestötilastojen tekijäksi (Tilastokeskuksen työjärjestys, TK-00-1808-19).

Kotikuntalain mukaan henkilön kotikunta ja asuinpaikka merkitään väestötietojärjestelmään. Kotikunta on kunta, jossa henkilö asuu tai se, jota hän pitää kotikuntanaan asumisensa, perhesuhteidensa, toimeentulonsa tai muiden vastaavien seikkojen johdosta tai johon hänellä on em. seikkojen perusteella kiinteä yhteys (Kotikuntalaki 201/1994.) Väestötietojärjestelmässä väestö jaetaan läsnä- ja poissaoleviin. Läsnäolevia ovat kaikki maassa vakinaisesti asuvat henkilöt. He ovat joko Suomen kansalaisia tai ulkomaalaisia. Poissaolevaan väestöön siirretään Suomen kansalainen, joka muuttaessaan on ilmoittanut olevansa vähintään vuoden poissa Suomesta. Poikkeuksen muodostavat ne Suomen kansalaiset, jotka ovat diplomaatteja, kehitysyhteistyössä toimivia yms. (Kotikuntalaki 201/1994). Väestönmuutostilastoa laadittaessa on otettu huomioon vain tapahtumahetkellä läsnäolevien väestönmuutokset. Henkilön siirtyminen muualta Suomeen luetaan mukaan väestötilastoon, jos hänen muuttoilmoituksella kotipaikakseen ilmoittama asuinpaikka myöhemmin hyväksytään hänen vakinaiseksi asuinpaikakseen.

Avioerot

Avioerotilasto perustuu tuomioistuinten väestötietojärjestelmään ilmoittamiin päätöksiin myönnetyistä avioeroista. Tilastossa ovat mukana myös ne tapaukset, joissa Suomessa vakinaisesti asuville henkilöille on myönnetty ero jossakin ulkomaan tuomioistuimessa. Jos avioero on myönnetty ulkomailla, siitä on esitettävä selvitys rekisterinpitäjälle avioeron rekisteröimiseksi. Poikkeuksena ovat Ruotsissa Suomen kansalaiselle myönnetty avioerot, joista Ruotsin rekisterinpitäjä ilmoittaa suoraan rekisterinpitäjälle Suomessa.

Ulkomailla Suomen kansalaiselle myönnetty avioero vaatii yleensä Helsingin hovioikeuden vahvistuksen ennen rekisteröintiä. Ilman vahvistusta voidaan rekisteröidä Pohjoismaissa annetut avioeropäätökset sekä EU-maissa 1.3.2001 tai sen jälkeen myönnetty avioeropäätökset.

Vuosina 1980–2016 avioeroilla tarkoitettiin Suomessa vakinaisesti asuvien naisten eroja ellei toisin ollut mainittu. Tilastovuodesta 2017 lähtien avioeroiksi tilastoidaan avioerot, joissa vähintään toinen puolisoista on asunut vakinaisesti Suomessa avioeron myöntämispäivänä. Avioliittolain muutoksen, joka tuli voimaan 1.3.2017, mahdollisti sen, että samaa sukupuolta olevat voivat solmia avioliiton (156/2015). Vuodesta 2017 lähtien avioerojen kokonaismäärä muodostuu eri sukupuolta ja samaa sukupuolta olevien avioerojen määrästä.

Avioliittolain muutos (411/1987) astui voimaan 1.1.1988. Tämä lain muutos helpotti avioeron saantia. Avioerojen määrä kasvoi loppuvuodesta 1988, jolloin ensimmäiset lain muutoksen mukaiset erot olivat mahdollisia (1/2 vuoden harkinta-aika). Avioliittolaissa ei ole enää säännöksiä ”avioliiton peruuntumisesta”. Ennen uutta 1988 voimaan tullutta lain muutosta nämä olivat omina luokkinaan, nyt avioerojen joukossa.

Seuraavassa määritellyt tunnusluvut voidaan laskea naisille ja miehille, vaikka ne on määritelty laskettavaksi naisille.

Ikäryhmittäisellä avioeronneisuusluvulla tarkoitetaan tietyn ikäryhmän naisten erojen määrää tuon ikäryhmän keskiväkiluvun 1000 naimisissa olevaa naista kohden.

Avioeron todennäköisyys naisten ensimmäisille avioliitoille, joissa puoliset ovat eri sukupuolta, on tuotettu monitilaisia elinajantauluja soveltamalla. Elinajantaulujen pohjana ovat tilastovuoden naisten ikäryhmittäiset avioituvuus-, kuolevuus-, leskeytymis- ja avioeronneisuusluvut huomioimatta miehen ikää tai sitä, onko avioliitto miehelle ensimmäinen vai ei.

Avioliitot

Avioliittotilasto perustuu väestötietojärjestelmän tietoihin solmituista avioliitoista. Vuosina 1980–2016 solmituilla avioliitoilla tarkoitettiin Suomessa vakinaisesti asuvien naisten avioliittoja ellei toisin ollut mainittu. Tilastovuodesta 2017 lähtien solmituilla avioliitoilla tarkoitetaan avioliittoja, joissa avioliiton solmimishetkellä vähintään toinen puolisoista asuu vakinaisesti Suomessa. Avioliittolain muutos, joka tuli voimaan 1.3.2017, mahdollisti sen, että samaa sukupuolta olevat voivat solmia avioliiton (156/2015). Vuosittain solmittujen avioliittojen kokonaismäärä on siten eri sukupuolta ja samaa sukupuolta olevien puolisoitten solmimien avioliittojen määrä.

Eri sukupuolta olevien naimisiin menneiden miesten ja naisten määrä ei ole sama, koska niiden solmittujen avioliittojen luku, joissa osapuolina ovat Suomessa vakinaisesti asuva nainen ja ulkomailla vakinaisesti asuva mies, on eri kuin niiden, joissa osapuolina ovat Suomessa vakinaisesti asuva mies ja ulkomailla vakinaisesti asuva nainen. Seuraavassa määritelty tunnusluku voidaan laskea naisille ja miehille, vaikka se on määritelty laskettavaksi vain naisille.

Avioliittolakiin tehdyn muutoksen myötä 1.6.2019 lähtien Suomessa avioliittoon ei saa mennä alle 18-vuotias (351/2019).

Ikäryhmittäisellä avioituvuusluvulla tarkoitetaan tietyn ikäryhmän avioliiton solmineiden naisten määrää tuon ikäryhmän keskiväkiluvun 1000 ei-naimisissa ja ei-rekisteröidyssä parisuhteessa olevaa naista kohden.

Rekisteröity parisuhde

Rekisteröity parisuhde on kahden samaa sukupuolta olevan 18 vuotta täyttäneen henkilön rekisteröity parisuhde (Laki rekisteröidystä parisuhteesta 9.11.2001/950). Parisuhteen rekisteröinti siviilivihkimisen toimittamiseen oikeutettu viranomainen. Mahdollisuus rekisteröidä parisuhde Suomessa päättyi helmikuun viimeinen päivä 2017 (laki rekisteröidystä parisuhteesta annetun lain muuttamisesta 250/2016). Maaliskuun alusta 2017 samaa sukupuolta olevat henkilöt ovat voineet solmia avioliiton (156/2015). Rekisteröity parisuhde purkautuu, kun parisuhteen toinen osapuoli kuolee tai julistetaan kuolleeksi taikka parisuhde puretaan tuomioistuimen päätöksellä.

Tilasto rekisteröidyistä parisuhteista perustuu väestötietojärjestelmän tietoihin. Rekisteröityjen parien erotilasto perustuu tuomioistuinten väestötietojärjestelmään päivittäisiin tietoihin myönnettyistä eropäätöksistä.

Avioliittolain muutoksen myötä Suomessa rekisteröidyn parisuhteen osapuolet voivat muuttaa parisuhteensa avioliitoksi tekemällä sitä koskevan yhteisen ilmoituksen Digi- ja väestötietovirastolle. Rekisteröity parisuhde jatkuu avioliittona siitä päivästä, jona Digi- ja väestötietovirasto on saanut ilmoituksen. Tilastossa ilmoituksella avioliitoiksi muuttuneita rekisteröityjä parisuhteita ei lasketa vuositilastoon solmituiksi avioliitoiksi.

Siviilisääty

Henkilön siviilisäädellä on tarkoitettu avioliittolain (234/29) mukaista asemaa. On huomioitava, ettei avioliitto ole siviilisääty. Avioliitossa elää jokaisen siviilisäädyn edustajia, myös virallisesti edelleen naimisissa olevia.

Nykyiset avioerosäännökset eivät enää tunne asumuseron käsitettä. Vanhojen avioerosäännösten nojalla ennen 1.1.1988 asumuseroon tuomitut ja edelleen asumuserossa elävät on tilastoissa luettu naimisissa oleviin.

Siviilisäätyluokitus on seuraava: naimaton, naimisissa, eronnut, leski, rekisteröidyssä parisuhteessa, eronnut rekisteröidystä parisuhteesta, leski rekisteröidyn parisuhteen jälkeen.

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Väestötietojärjestelmän tietojen ylläpidosta vastaavat Digi- ja väestötietovirasto ja Ahvenanmaan valtionvirasto, jonne eri toimijat tallentavat tiedot maassa asuvan väestön keskuudessa tapahtuvista väestönmuutoksista. Tietojen rekisteröinti perustuu kuntien, kansalaisten ja viranomaisten lakisääteisiin ilmoituksiin. Esimerkiksi, tuomioistuimet vievät tiedot avioeroista väestötietojärjestelmään.

Tilastokeskus saa väestötietojärjestelmästä väestönmuutostiedot viikoittain.

Tilastokeskus on odottanut tietoja edellisen tilastovuoden väestönmuutoksista seuraavan vuoden tammikuun loppuun asti lukuun ottamatta kuolleena syntyneiden tietoja, joita on odotettu syyskuun loppuun. Tammikuun jälkeen ilmoitetut tiedot edellisten vuosien väestönmuutoksista sisältyvät seuraavan tilastovuoden aineistoon. Välillä helmikuu tilastovuosi ja tammikuu tilastovuosi+1 ilmoitetut neljän edeltävän vuoden tapausten tiedot sisältyvät tilastovuoden aineistoon.

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Yleisesti ottaen väestötietojärjestelmää voidaan pitää henkilöiden suhteen erittäin kattavana. Jotta henkilö saa henkilötunnuksen, hänet on kirjattava väestötietojärjestelmään. Eläminen Suomessa ilman henkilötunnusta on käytännöllisesti katsoen mahdotonta. Laillinen työssäkäynti, pankkitilin avaaminen, asioiminen viranomaisten kanssa jne. edellyttää henkilötunnusta.

Väestötietojärjestelmää on pidetty yllä henkikirjoituksen lakkauttamisen jälkeen vuodesta 1989 pelkästään väestönmuutosilmoituksin. Näiden oikeellisuudesta kertoo väestötietojärjestelmästä tehty osoitteiden luotettavuustutkimus.

Digi- ja väestötietovirasto on teettänyt Tilastokeskuksella otantatutkimuksia osoitetietojen oikeellisuudesta. Noin 11 000 hengeltä tiedustellaan, onko heidän osoitteensa väestötietojärjestelmässä oikea. Viimeisimmässä vuoden 2012 tutkimuksessa vastanneista 98,9 prosentilla tieto oli oikein.

Kunnallisvaalien yhteydessä ulkomaalaisten äänioikeusilmoitusten palautukset paljastavat yleensä noin 1000 henkeä, jotka ovat muuttaneet maasta ilmoitusta tekemättä ja ovat siten olleet edelleen tilastoituna väestöön. Digi- ja väestötietovirastopoistaa heidät väestötietojärjestelmän maassa asuvasta väestöstä ennen seuraavaa vuodenvaihdetta.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Lopulliset väestönmuutostilastot julkistetaan vuosittain huhti-toukokuussa lukuun ottamatta tilastoa kuolleena syntyneistä, joka on saatavissa lokakuussa. Aluejakona on vuodesta 1999 lähtien käytetty seuraavan vuoden ensimmäisen päivän aluejakoa. Näin ollen kunnat, jotka yhdistyvät vuoden ensimmäisenä päivänä on tilastoitu yhteen jo edellisen vuoden viimeisen päivän tilastoihin. Tieto yhdistyneiden kuntien väestönmuutoksista ennen yhdistymistä on saatavilla vuodesta 2003 lähtien.

Kunnittaisia ennakkollisia väestötietoja on saatavilla kuukausittain. .

5. Tietojen saatavuus ja läpinäkyvyys/selkeys

Väestön perustiedot on saatavilla sähköisessä muodossa kunnittain tai kuntaa suuremmilla aluejaoilla Tilastokeskuksen veloitusettomassa tietopalvelussa osoitteessa:

<http://tilastokeskus.fi/tup/tilastotietokannat/index.html>

Väestötilastoja vuodesta 1750 lähtien on digitoitu pdf-muotoon Kansalliskirjaston Doria palveluun.

[Väestörakenne ja Väestönmuutokset -julkaisuja Doriassa.](#)

[Väestölaskenta-julkaisuja Doriassa.](#)

Maksullisessa sähköisessä Väestötilastopalvelussa on saatavilla eritellympää tietoa väestöstä mm. kunnan osa-alueittain. Palvelusta saa lähempiä tietoja osoitteesta:

<http://tilastokeskus.fi/tup/vaestotilastopalvelu/index.html>

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Vertailtavissa olevia alueellisia väestönmuutosaikasarjoja on saatavissa maksuttomasti vuodesta 1990 lähtien. Taulukoissa ilmoitetaan aina mitä aluejaotusta on käytetty.

Väestönmuutostietoja avioliiton solmineiden määrästä on saatavilla vuodesta 1749 lähtien. Vuoden 1877 tilastouudistuksen myötä avioeroista alettiin kerätä tietoja vuosittain.

Avioliittolain muutos 1.3.2017 mahdollisti samaa sukupuolta oleville solmia avioliitto. Tämä merkitsee, että vuodesta 2017 lähtien vuosittain solmittujen avioliittojen kokonaismäärä muodostuu solmituista avioliitoista, joissa puoliset voivat olla eri tai samaa sukupuolta.

Vuosina 1980–2016 vuosittain solmittujen avioliittojen kokonaismäärä muodostui avioliitoista, joissa vähintään vaimo asui vakinaisesti Suomessa. Vuodesta 2017 lähtien eri sukupuolten solmimien avioliittojen kokonaismäärään lasketaan mukaan myös ne solmitut avioliitot, joissa vain aviomies asuu avioitumishetkellä vakinaisesti Suomessa. Utta laskentatapaa soveltaen on kuitenkin mahdollista taulukoida taannehtivasti vertailukelpoisia eri sukupuolten solmimien avioliittojen määriä vuodesta 1990 lähtien.

Taulukoitaessa siviilisäädyn muutosten tietoja alueittain, esim. kunnittain, niissä tapauksissa, joissa pariskunta asuu vakinaisesti Suomessa, mutta puolisoiden tai osapuolien tapahtumahetken asuinkunnat eivät ole samat, valitaan eri sukupuolten muutostapahtumassa naisen asuinkunta ja samaa sukupuolten olevien muutostapahtumassa nuoremman puolison tai osapuolen asuinkunta. Menettelyn periaate on sama kuin aiemminkin. Muissa tapauksissa valitaan sen puolison tai osapuolen asuinkunta, joka asuu vakinaisesti Suomessa.

Rekisteröityjen parisuhteiden vahvistamisten määrästä on saatavissa tietoja vuodesta 2002 vuoteen 2017 ja erojen määrästä vuodesta 2002 lähtien. Samaa sukupuolta olevien solmimien avioliittojen ja erojen määrästä on saatavissa tietoja vuodesta 2017 lähtien.

Koko maan väestönmuutosten aikasarja alkaa vuodesta 1749.

7. Selkeys ja eheys/yhtenäisyys

Tilastokeskuksen muissa tilastoissa pohjatietona väestön osalta käytetään väestötilaston aineistoa. Näin ollen Tilastokeskuksen eri tilastot täsmäävät väestötietojen suhteen.

Lisätietoja

Timo Nikander 029 551 3250
Vastaava tilastojohtaja:
Jari Tarkoma

info@tilastokeskus.fi
www.tilastokeskus.fi

Lähde: Siviilisäädyn muutokset 2019. Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu ja viestintä, Tilastokeskus
puh. 029 551 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1797-6413 (pdf)